

Leopold II van België: Brussel, 9 april 1835 – Laken, 17 december 1909

Leopold Lodewijk Filips Maria Victor (Frans: Léopold Louis Philippe Marie Victor), prins van België, hertog van Saksen, prins van Saksen-Coburg en Gotha, hertog van Brabant, was de tweede koning der Belgen. Geboren in Brussel was hij de tweede (maar de oudste overlevende) zoon van Leopold I van België en Louise Marie van Orléans. Hij volgde op 17 december 1865 zijn vader op en bleef koning tot zijn dood.

Koning der Belgen

Periode: 1865-1909

Voorganger: Leopold I

Opvolger: Albert I

Hertog van Brabant

Periode: 1835–1865

Voorganger: --

Opvolger: Prins Leopold van België

Staatshoofd van Kongo-Vrijstaat

Periode: 1885–1908

Voorganger: --

Opvolger: Zichzelf als staatshoofd van Belgisch-Congo

Staatshoofd van Belgisch-Congo

Periode: 1908–1909

Voorganger: Zichzelf als staatshoofd van Kongo-Vrijstaat

Opvolger: Albert I

Leopold, 1844

Leopold II wordt vooral herinnerd als de stichter en enige bezitter van de Kongo-Vrijstaat, een privé-project van de koning. Hij gebruikte Henry Morton Stanley om hem te helpen aanspraak te maken op Congo, een gebied nu bekend als Congo-Kinshasa. De Machten bij de Koloniale Conferentie van Berlijn gingen akkoord met de oprichting van Kongo-Vrijstaat in 1885, op voorwaarde dat de inwoners in de moderne wereld zouden worden geïntroduceerd en dat alle naties toegestaan zou worden vrij te handelen. Vanaf het begin negeerde Leopold II deze voorwaarden in feite en bestuurde “le Congo” brutaal voor zijn persoonlijk gewin, bij volmacht door middel van een huurlingenleger. Zijn persoonlijk fortuin kwam er in eerste instantie door het verzamelen van ivoor en na een stijging van de rubberprijs — vanaf 1890 — door de inheemse bevolking te dwingen sap te verzamelen van rubberplanten. Het beleid van Leopold wordt verantwoordelijk geacht voor de dood van naar schatting tien miljoen mensen als gevolg van verminking, executie, uithongering, ziekte en ontbering. Deze misdaden werden, hoewel zo goed mogelijk in België zelf verzwegen, een berucht internationaal schandaal van de vroege 20e eeuw en Leopold II, die zijn levenseinde zag naderen, besliste het land op te geven en over te dragen aan de Belgische staat.

Leopold werd uitgehuwelijkt op 18-jarige leeftijd. Op 22 augustus 1853 huwde hij in Brussel met aartshertogin Maria Hendrika van Oostenrijk. Zij was de kleindochter van keizer Leopold II en haar vader aartshertog Jozef van Oostenrijk was paltsgraaf van Hongarije. Keizer Frans Jozef verleende Leopold de orde van het Gulden Vlies als huwelijksgeschenk.

Ze schonk hem vier kinderen:

- Louise (1858-1924), trouwde met Filips van Saksen-Coburg en Gotha;
- Leopold (1859-1869);
- Stefanie (1864-1945), trouwde met Rudolf van Oostenrijk;
- Clementine (1872-1952), trouwde met Napoleon Victor Bonaparte.

Maria Hendrika, Tweede Koningin der Belgen

Maria Hendrika van Oostenrijk en Leopold II van België

Nadat de koningin in 1902 overleden was, kreeg Leopolds minnares Blanche Delacroix, barones de Vaughan (1883-1948), een vaste residentie in Laken, in de Villa Vanderborght en ook een in Oostende.

Blanche Delacroix schonk de oude vorst twee buitenechtelijke zoons:

- Lucien Philippe Marie Antoine Durrieux (1906–1984)
- Philippe Henri Marie François Durrieux (1907–1914)

Barones Blanche Delacroix

Leopold en barones de Vaughan

In december 1909 onderging Leopold een darmoperatie, waarna hij een paar dagen later overleed aan een hersenbloeding. Leopold was exact 44 jaar koning en is daarmee vooralsnog de langst regerende Belgische vorst. Zijn lichaam werd bijgezet in de Koninklijke crypte in de kerk van Laken

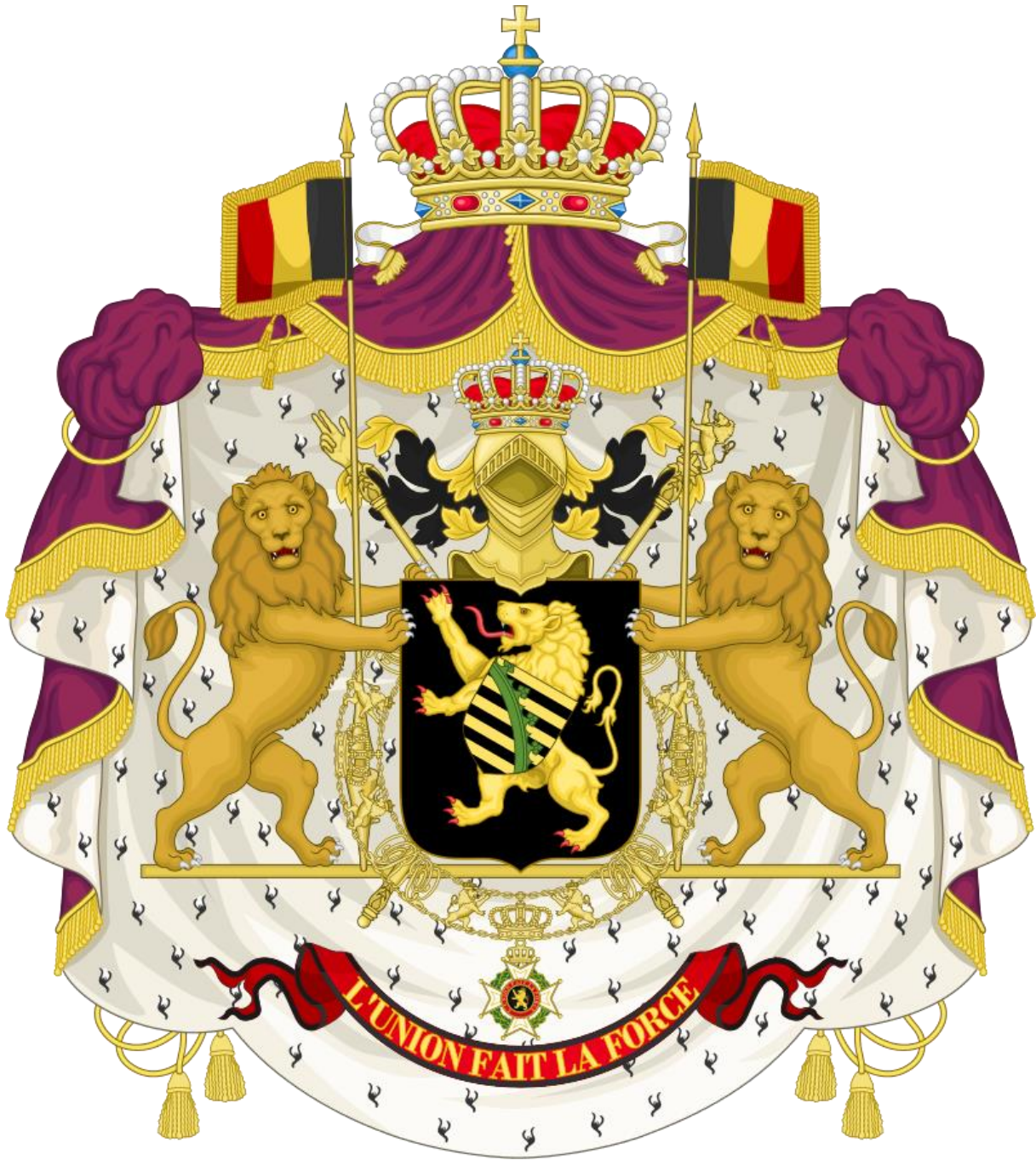
Kerke van Laken

Koninklijke crypte van Marie Henriette (Maria Hendrika) en Leopold II

Koninklijk monogram van Leopold II.

Wapen als koning van België